

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Θέμα Α

A1. Σύμφωνα με τον συγγραφέα διαχρονικά οι γυναίκες ήταν υποταγμένες στον άνδρα και μέχρι τον 20ό αιώνα οι συζητήσεις περί ισότητας δεν τις αφορούσαν. Οι γυναίκες θεωρούνταν κατώτερες με αποτέλεσμα να γίνονται αποδέκτριες πρωτοφανών κακοποιήσεων. Στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες, αν και διαπράττονται σε βάρος των γυναικών βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές, οι ωμότητες σε βάρος τους έχουν απαγορευτεί νομικά, συγκριτικά με άλλα μέρη του κόσμου.

Θέμα Β

B1.

1. γ
2. γ
3. β
4. β
5. α

B2. Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 2 η συνοχή των προτάσεων εξασφαλίζεται με διαρθρωτικές λέξεις. Με τη λέξη **προφανώς** η συγγραφέας Μπελίντα Κανόν δηλώνει emphaticά τη βεβαιότητά της ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα. Στη συνέχεια με τη χρήση της λέξης **όμως** δηλώνει την αντίθεσή της στο γεγονός ότι εμμένουμε σε αυτές τις διαφορές επισημαίνοντας ότι είμαστε πρωτίστως όλοι άνθρωποι που δραστηριοποιούμαστε σε ποικίλους τομείς. Με τη χρήση της συνδετικής λέξης **δηλαδή** σκοπός είναι να επεξηγήσει περαιτέρω τη θέση της ότι είμαστε κυρίως άνθρωποι και όχι μόνο γυναίκες. Στη συνέχεια με τη χρήση της λέξης **επειδή** παρουσιάζει την άποψη των νεοφεμινιστριών ότι η αιτία της βίας εις βάρος των γυναικών είναι το φύλο τους. Τέλος, με τη χρήση της λέξης **ώστε** δηλώνει ότι το αποτέλεσμα του έντονου διαλόγου σχετικά με τη θυματοποίηση της γυναίκας είναι να θεωρείται διάκριση/ τιμητικό γνώρισμα από τις γυναίκες να είναι θύματα.

B3.

α. Πρόθεση του συγγραφέα στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 είναι να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη/ την αναγνώστρια για τις αδικίες σε βάρος των γυναικών. Η πρόθεση αυτή αρχικά υπηρετείται από τη χρήση του α' πληθυντικού προσώπου («αναλογιζόμαστε», «συμπονούμε») με την οποία ο πομπός εντάσσει τον εαυτό του στο σύνολο και παρέχει στον αναγνώστη το αίσθημα της συμμετοχής στις απόψεις του δίνοντας στον λόγο του ευρύτερη διάσταση, καθολικότητα (καθολικό βίωμα) και έτσι μεγαλύτερη δυνατότητα ευαισθητοποίησης. Γίνεται ένα με τους ακροατές του, μιλάει «μαζί μ' αυτούς και γι' αυτούς». Στη συνέχεια με τη χρήση της προτρεπτικής υποτακτικής στο ασύνδετο σχήμα («να αναλογιζόμαστε με ενοχή τη μεγαλύτερη αδικία που υπήρξε από καταβολής κόσμου, να συμπονούμε τις αμέτρητες γυναίκες θύματα, και να προσπαθούμε να οραματιζόμαστε δικαιοσύνη.») χρωματίζει συναισθηματικά και πυκνώνει τον λόγο του παρουσιάζοντας τις ενέργειες που πρέπει να αναλάβουμε ώστε να εξαλειφθεί η βία κατά των γυναικών.

β. Η δεύτερη παράγραφος του Κειμένου 2 οργανώνεται στη βάση της αντίθεσης. Το πρώτο σκέλος είναι η άποψη της Κανόν ότι ο φεμινισμός είναι ένα κίνημα, χαρούμενο όπως το χαρακτηρίζει, σύμφωνα με το οποίο οι γυναίκες θα πρέπει να διεκδικούν την ισότητα με τους άντρες εμμένοντας στην ελευθερία και στη δυνατότητα αλλαγής των πραγμάτων. Το δεύτερο σκέλος είναι ο νεοφεμινισμός ο οποίος επιμένει στον κοινωνικό ρόλο του ατόμου με βάση το φύλο τους θεωρώντας ότι εξ ορισμού οι γυναίκες είναι θύματα κάθε μορφής βίας λόγω του φύλου τους. Με την αντίθεση εξυπηρετείται ο σκοπός της Κανόν να καταδείξει εμφανέστερα τις διαφορές των δύο κινημάτων και να ενισχύσει τη θέση της ότι πρέπει να ξεπεραστεί η επιμονή στη διάκριση των φύλων.

Θέμα Γ

Ο πρωταγωνιστής βρίσκεται σε μια ιδιαίτερα δυσάρεστη συναισθηματική κατάσταση, βιώνει με έναν έντονο και ιδιαίτερα φορτισμένο τρόπο την απώλεια της εργασίας του και μάλιστα δεν τολμά να την ανακοινώσει στη γυναίκα του. Η ψυχολογική του κατάσταση ερμηνεύεται από την επίδραση των στρεβλών στερεοτύπων στη διαμόρφωση της ταυτότητας φύλων. Η συναισθηματική του φόρτιση καταδεικνύεται από τη χρήση του ασύνδετου σχήματος «να φανώ άντρας, να πάψω να κρύβομαι, να τη βάλω να καθίσει απέναντί μου, να την κοιτάξω στα μάτια» μέσα από το οποίο φαίνεται η προσπάθειά του να βρει τη δύναμη να πει την αλήθεια. Μέσα από τη χρήση του α' προσώπου «ακόμα κρύβομαι», «τρεις εβδομάδες τώρα φεύγω κάθε πρωί κανονικά από το σπίτι αλλά δεν πάω στη δουλειά», «γυροφέρνω», «και ξέρω βέβαια πως δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ ακόμα αυτό» καταγράφει όσα κάνει και όσα σκέφτεται όντας εγκλωβισμένος στην αδυναμία του να αντιμετωπίσει αυτό που του συμβαίνει. Τέλος, η επανάληψη «αληθινοί άντρες» στην τελευταία παράγραφο μαρτυρεί ότι υποφέρει, γιατί ο ίδιος έχει διαμορφωθεί ως προσωπικότητα κάτω από την επίδραση στερεοτυπικών αντιλήψεων που συνδέουν το φύλο με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά όπως η αποφασιστικότητα, η λογική, η πρακτικότητα και ο δυναμισμός.

Προσωπικά πιστεύω ότι η αντίδρασή του είναι υπερβολική και λανθασμένη. Αφενός καταδεικνύει την έλλειψη εμπιστοσύνης και ουσιαστικής σύνδεσης με τη γυναίκα του και αφετέρου δείχνει ότι οι εσωτερικές του συγκρούσεις πηγάζουν από την αποδοχή αντιλήψεων που δεν παραπέμπουν σε καμία περίπτωση στην ισότητα των φύλων και σε δημοκρατικές αξίες, που θα πρέπει να διέπουν τη σχέση των συνοδοιπόρων στη ζωή.

Θέμα Δ

Δ1.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: ομιλία

Οι υποψήφιοι καλούνται να εκφωνήσουν ομιλία στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου της περιοχής τους. Κατά συνέπεια το κείμενο πρέπει να έχει τη δομή της ομιλίας (π.χ. προσφώνηση-αποφώνηση) και το ύφος να είναι προφορικό με αντίστοιχες γλωσσικές επιλογές (π.χ. χρήση προφορικών εκφράσεων, χρήση ερωτημάτων, α' και β' ρηματικού προσώπου).

Πρόλογος

Κυρίες και κύριοι,

με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ως εκπρόσωπος της μαθητικής κοινότητας, δράττομαι της ευκαιρίας να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που αφορά την ελληνική –και όχι μόνο– κοινωνία· την παραβίαση των δικαιωμάτων της γυναίκας. Δυστυχώς, παρ' όλο που νομοθετικά

τουλάχιστον στις δυτικές κοινωνίες οι γυναίκες έχουν εξισωθεί με τους άνδρες, τα φαινόμενα καταπάτησης των δικαιωμάτων των γυναικών εξακολουθούν να υπάρχουν στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο.

Α' ερώτημα: φαινόμενα παραβίασης των δικαιωμάτων της γυναίκας στη σύγχρονη εποχή στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο

- Η βία των γυναικών είναι συνηθισμένη ωμή καθημερινή πρακτική σε πολλές χώρες, ακόμα και του λεγόμενου «πολιτισμένου», δυτικού κόσμου.
- Ειδικότερα, στον ιδιωτικό βίο οι γυναίκες πέφτουν θύματα σεξουαλικής παρενόχλησης, βιασμών, απειλών, σεξιστικών χαρακτηρισμών, ενδοοικογενειακής βίας.
- Αναφορικά με τον δημόσιο βίο σεξιστικές αντιλήψεις παρεμποδίζουν την επαγγελματική ανέλιξη των γυναικών, ενώ δημιουργούν ένα κλίμα δυσπιστίας ως προς τη δυνατότητά τους να φέρουν σε πέρας δύσκολες αποστολές (π.χ. μειωμένη εκπροσώπηση των γυναικών σε θέσεις εξουσίας ή σε επαγγέλματα που παραδοσιακά θεωρούνται «αντρικά»).
- Συναφές με το προηγούμενο είναι σχόλια τα οποία εστιάζουν σε χαρακτηριστικά του γυναικείου φύλου (π.χ. εξωτερική εμφάνιση, πρότυπα ομορφιάς, σεξουαλικότητα, τάση προς κατανάλωση).

Β' ερώτημα: προτάσεις για την έμπρακτη επίτευξη της ισότητας των φύλων

Συγκεκριμένα, η έμπρακτη συμβολή στην επίτευξη της ισότητας των φύλων μπορεί να επιτευχθεί

- με την υιοθέτηση του σεβασμού σε κάθε μορφή επικοινωνίας και σχέσης.
- με την απαγκίστρωση από στερεοτυπικά χαρακτηριστικά του φύλου τους ως κύριο χαρακτηριστικό της ταυτότητας τους.
- με την ισότιμη ανάληψη ευθυνών και υποχρεώσεων.
- με την αναγνώριση της αξίας ανεξαρτήτως φύλου και ενδεχομένως με τη μη διεκδίκηση προνομίων που αυτομάτως θέτουν κάποιους στους «ευάλωτους».
- με τον απεγκλωβισμό από κάθε υποκριτική συμμόρφωση σε έμφυλα στερεότυπα.
- με την επιδίωξη της συνεργασίας (π.χ. σχολικές εργασίες, αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες).

Επίλογος

Κυρίες και κύριοι, φτάνοντας στο τέλος της ομιλίας μου θα ήθελα να εκφράσω την ανησυχία μου για τα φαινόμενα παραβίασης των δικαιωμάτων των γυναικών στην εποχή μας. Αισιοδοξώ, όμως, ότι εμείς ως νέα γενιά ζούμε σε μια νέα εποχή και μπορούμε όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να απαγκιστρωθούμε από όλα αυτά τα τοξικά έμφυλα στερεότυπα και τις έμφυλες διακρίσεις.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο και την προσοχή σας

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΤΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

«ΟΜΟΚΕΝΤΡΟ» ΚΑΙ «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ» ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

www.floropoulos.gr

ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ Μ. – ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Μ. – ΠΟΥΛΑΚΟΥ Μ.